

بی‌حجابی نتیجه توجه نکردن به تهاجمات فرهنگی گذشته است

31 خرداد 1402

اینکه ما درباره برخورد با ماهواره کوتاه آمديم و الان مجبوريم درباره قانون صريح حجاب هم کوتاه بياييم، حرف درستی نیست.

ماهواره یک ابزار بود و یا نوار ویدئویی وسیله‌ای بود که می‌شد در جهت مثبت هم از آن استفاده کرد. اگر ما با قسمتهای بد ماهواره و فسادى که از آن منتج می‌شد برخورد نکردیم و کوتاه آمديم همین مسئله بی‌حجابی و بدحجابی و استحاله فرهنگی یکی از دلایل آن کوتاه آمدن است.

بین قانون و ابزار تفاوت زیاد است. این قیاس غلط است که بگوییم در ابزار کوتاه آمديم پس در قانون هم باید کوتاه بياييم. قانون اثر خود را در جامعه دارد و در واقع نرم‌افزار است نه ابزار. ضمن اینکه باید برای استفاده درست از ابزارهای تکنولوژی هم که روز به روز جدیدتر می‌شوند قانون درست وضع کنیم. جای تاسف است که اگر در مسئله‌ای از برخورد دست کشیدیم انتظار این باشد که از اجرای قوانین هم دست بکشیم و کوتاه بياييم.

بی‌حجابی نتیجه توجه نکردن به تهاجمات فرهنگی گذشته است

پس اتفاقاً برخورد نکردن با شیوع ماهواره تجربه خوبی است. از این جهت که اگر به تهاجم فرهنگی‌هایی که در جامعه رخ می‌داد توجه می‌کردیم الان مشکل بدحجابی و بی‌حجابی اینگونه نبود.

اگر قبلاً درست عمل نکردیم دلیل نمی‌شود که امروز هم درست عمل نکنیم. ملاک ما ملاک شرع و اسلام است. ما با ماهواره مخالف نیستیم با آنچه از ماهواره تحت عنوان فرهنگسازى غلط رواج پیدا می‌کند، مخالفیم و اگر مخالفت اثربخش نمی‌کنیم این نقص ماست و حسن ما نیست.

فرض کنید ما از قانون حجاب هم مثل ممنوعیت نوار ویدئویی یا برخورد با ماهواره کوتاه بياييم. یعنی فردا باید از شرابخواری هم کوتاه بياييم؟ پس دین برای چه آمده است اگر قرار باشد همه قوانین را یکی یکی کنار بگذاریم؟

حضور افراد در مکان‌های زیارتی و یا جمعیتی که در شبهای احیا و ایام محرم و روز عاشورا در مکان‌های مذهبی جمع می‌شوند نشان می‌دهد که مردم ما داوطلب کنار گذاشتن دین نیستند و اگر جایی بی‌دینی رخ می‌دهد به خاطر این است که ما دین را درست تبیین نکرده‌ایم.

توجه به حجاب به اندازه مشکلات اقتصادی مهم است

هر مسلمانی در هرجای دنیا که باشد طبق آیه قرآن ملزم به رعایت حجاب است. نص صريح قرآن نباید

در قیاس با مسائل دیگر سیاست شکست خورده خطاب شود.

برخی از دوستان توپ را در زمین‌های دیگر مثل مشکلات اقتصادی می‌اندازند و از منافع حجاب برای جامعه غافل هستند. البته که باید مسببین این مشکلات اقتصادی پاسخگو باشند و این موضوع مهم است؛ اما باید پرسید حالا که مردم مشکل اقتصادی دارند؛ مشکل خانوادگی هم پیدا کنند؟ طلاق عاطفی در جامعه زیاد شود؟ زنان بیشتر مورد سوءاستفاده قرار بگیرند؟ اینها مضرات بی‌حجابی در جامعه است و قیاس غلطی است که این مضرات را در مقایسه با مشکلات اقتصادی کم اهمیت جلوه بدهیم.

بی‌حجابی خلاف سلامت روان و شخصیت حقیقی انسان است

ما باید بحث علمی و روانشناسی درباره حجاب داشته باشیم. اما شرعی که نتواند برای انسانیت و شخصیت ما اثرگذار باشد و به ما راه نشان بدهد به چه کاری می‌آید؟ کسی که می‌گوید ما به مباحث شرعی کاری نداریم و حجاب را علمی بررسی می‌کنیم معلوم است که شناخت درستی از شرع و دین ندارند. شرع میزان اشتباهات فرد را پایین می‌آورد و مسیر صحیح زندگی را به او نشان می‌دهد چون ما فرصت چندباره زندگی کردن نداریم. حالا برخی با نگاه علمی و روانشناسی می‌گویند که فرد بی‌حجاب خود واقعی‌اش را بدون تظاهر نشان می‌دهد. آیا واقعا و حقیقتا خود واقعی انسان متمایل به برهنگی است؟ برهنگی مطابق فطرت ماست؟ خود واقعی انسان و شخصیت واقعی او بی‌حیایی و نمایش جسم و زیبایی در منظر عمومی است؟ در روانشناسی کدام یک از اینها مطابق روان سالم یک انسان است؟

اگر فردی برخلاف روان و سلامت خود با مصرف موادمخدر کنار آمده باشد و با آن مشکلی هم نداشته باشد، باید اجازه بدهیم او برای اینکه خود واقعی‌اش را پنهان نکند و خودش باشد، در سطح جامعه به نوجوان و جوان ما طریقه مصرف مواد مخدر را یاد بدهد؟

رعایت حجاب به عنوان قانون در جامعه مصداق نفاق نیست، رعایت حقوق دیگران در جامعه است. فرد اگر در خانه خودش مواد مخدر مصرف کند کسی به او کاری ندارد ولی اگر در ملاء عام مصرف کند، مشکل است. بدحجاب و بی‌حجاب هم در سطح جامعه برای دیگر افراد مشکل‌ساز می‌شود. اینجا اساتید روانشناسی باید پاسخ بدهند که فردیت مهمتر است یا مصلحت عموم جامعه؟

حجاب، حق زن و مرد در جامعه است

کسی که پوشش درستی در جامعه ندارد، چه زن و چه مرد، اولین کسی که ازین کار او لطمه می‌بیند،

خودش است. وقتی ما اسیر جذابیت تن و ظاهر می‌شویم از حقیقت خود دور می‌مانیم.

حضرت امام (ره) می‌گویند عدم اهتمام به حجاب باعث می‌شود در جامعه فساد زیاد شود و جامعه‌ای که فساد در آن زیاد شود مرد و زن حقشان را از دست می‌دهند. شرع مقدس اسلام برای این است که جامعه لطمه نبیند.

همه ادیان از ابتدا قائل به پوشش بودند و این موضوع حتی درباره مردان هم صدق می‌کند. در همین کشورهای اروپایی می‌بینیم که زنان تا صدسال پیش هم پوشش حداکثری متناسب با عرف جامعه خودشان را داشته‌اند و حتی خانمها پوشش سر داشته‌اند. هر چقدر جایگاه فرد در جامعه بالاتر بود پوشش او تکمیل‌تر بود.

حالا تجربه جهانی رهایی در پوشش به کجا رسیده است؟ حتی تا حیوان‌نمایی انسان هم پیش رفته است. تنوع‌طلبی بالا گرفته است و ازدواج مفهومی ندارد. اینها آزادی و رشد نیست و عین حماقت و اسارت است.

فرشته روح افزا – استاد دانشگاه و پژوهشگر حوزه زن و خانواده